

Na podlagi 18. člena Statuta Občine Gornja Radgona (Uradno glasilo Občine Gornja Radgona, št.1/15) in 1. člena Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode na območju Občine Gornja Radgona (Uradno glasilo Občine Gornja Radgona, lokalni časopis Prepih, št. 82/13) je Občinski svet Občine Gornja Radgona na 12. redni seji dne 12. 5. 2022 sprejel

PRAVILNIK

o tehnični izvedbi in uporabi objektov javne kanalizacije v občini Gornja Radgona

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen **(splošno)**

- (1) S tem pravilnikom se podrobneje urejajo tehnični normativi in postopki za projektiranje, izgradnjo in uporabo javne kanalizacije, priključevanje uporabnikov na javno kanalizacijo ter vzdrževanje in upravljanje javne kanalizacije v občini Gornja Radgona.
- (2) Ob določitvi tega pravilnika je potrebno obvezno upoštevati tudi veljavne zakone, standarde, predpise, odloke in pravilnike za tovrstno dejavnost.
- (3) Tehnični pravilnik za kanalizacijo so dolžni upoštevati vsi sodelujoči v upravnem postopku, planiranju, projektiranju, izvedbi (gradnji in rekonstrukciji), komunalnem opremljanju, upravljanju in uporabi kanalizacijskega omrežja, objektov in naprav in drugih komunalnih vodov, ki vplivajo na javno kanalizacijo, izvajalec gospodarske javne službe in uporabniki javne kanalizacije.
- (4) V primerih, kadar ni mogoče izpolniti zahtev iz tehničnega pravilnika, poda izvajalec javne službe na predlog, podan v obliki elaborata s strani projektanta ali izvajalca del, soglasje na predloženo tehnično rešitev, ali sam predpiše drugo ustrezno tehnično rešitev.
- (5) Izrazi uporabljeni v tem pravilniku imajo pomen kot ga določajo zakoni in podzakonski akti, s katerimi se ureja javna služba, če ni pomen s tem pravilnikom posebej opredeljen.

II. SMERNICE ZA PROJEKTIRANJE IN GRADITEV JAVNE KANALIZACIJE IN HIŠNIH PRIKLJUČKOV

2. člen **(splošne smernice)**

- (1) Kanalizacijski sistem mora biti projektiran in grajen tako, da zagotavlja optimalno odvajanje in čiščenje odpadne in padavinske vode ob najmanjših stroških izgradnje, vzdrževanja in obratovanja. Pri načrtovanju, gradnji in obnovi kanalizacijskih sistemov se mora zagotavljati zaščito zdravja ljudi in obratujočega osebja, zaščito odvodnika in čistilne naprave pred hidravlično in okoljsko preobremenitvijo, obstoječih objektov, ki mejijo na oskrbovalne naprave, podtalnice, primerne zmogljivosti kanalizacije in naprav za črpanje in čiščenje, varnih delovnih pogojev, trajnost, pravilno delovanje in vzdrževanje ter nadzorovanje, preprečevanje nastajanja smradu in strupenih snovi, statično in dinamično nosilnost kanalizacije, vodotesnost ter omejitev pogostosti preplavitve.
- (2) Pri načrtovanju javne kanalizacije se morajo upoštevati določila tega pravilnika in smernice, ki jih predpiše izvajalec javne službe v okviru izdaje projektnih pogojev, državni standardi SIST in Evropski standardi EN. Še posebej je potrebno upoštevati SIST EN 1610 pri polaganju cevovodov in SIST EN 752-2 pri hidravličnih preračunih kanalizacijskih omrežij.
- (3) Pri hidravličnem preračunu kanalizacije je potrebno upoštevati usmeritve:
 - Količina komunalne odpadne vode se izračuna ob upoštevanju predvidenega števila uporabnikov in normi porabe vode $n_p=150$ l/os/dan za prebivalce oz. skladno z normo porabe, ki je podana v tabeli. V kolikor so znani podatki o porabi vode na izbranem območju se lahko uporabijo za izračun, upoštevajoč predvidene spremembe porabe.

Tabela norme porabe in odvedene vode glede na dejavnost

gospodinjstvo	150	litrov na prebivalca na dan
turizem	200	litrov na posteljo na dan
gostinstvo	15	litrov na gosta na dan
javni uradi	15	litrov na zaposlenega na dan
vojašnice	100	litrov na vojaka na dan
šole	20	litrov na dijaka na dan
javni bazeni	300	litrov na kopalca na dan
pekarnice	150	litrov na zaposlenega na dan
frizerski salon	100	litrov na zaposlenega na dan
avtopralnice	200	litrov na avto
mlekarnice	4	litre na liter mleka

- Industrijsko in odpadno vodo iz proizvodnje in obrti je potrebno upoštevati na podlagi merjenih ali ocenjenih vrednosti iz porabe vode, upoštevaje predvidene spremembe porabe ali kot specifični odtok 0,35 l/s/ha reducirane prispevne površine. Količina tuje vode se upošteva iz dejanskih meritev oz. največ kot 100 % 24-urni sušni odtok ali kot specifična infiltracija 0,15 l/s/ha reducirane prispevne površine.
- Največja urna poraba za določitev sušnega odtoka je odvisna od števila prebivalcev in zaposlenih na obravnavanem območju, izražen v % dnevnega pretoka in znaša običajno 1/6 - 1/17 dnevne potrošnje po spodnji tabeli.

Tabela največje urne porabe v razmerju do povprečne dnevne porabe v odvisnosti od števila prebivalcev v naselju

Število prebivalcev na območju	Največja urna poraba v % dejanske dnevne porabe
do 500	17
nad 500 do 1500	13
nad 1500 do 5000	11
nad 5000 do 20000	8
nad 20000	6

- Pogostnost nalivov je v neposredni povezavi s stopnjo zaščite pred poplavljanjem sistema in se privzame glede na vrednosti po spodnji tabeli.

Tabela pogostosti nalivov po standardu SIST EN 752-2

Pogostost nalivov (1 x v "n" letih)	Kraj	Pogostost poplav (1 x v "n" letih)
1 v 1 (n = 1)	Podeželje	1 v 10
1 v 2 (n = 0,5)	Stanovanjska območja	1 v 20
1 v 2 (n = 0,5) 1 v 5 (n = 0,2)	Centri mest, industrijska in obrtna območja: - s preizkusom poplavljanja - brez preizkusa poplavljanja	1 v 30
1 v 10 (n = 0,1)	Podzemni prometni objekti Podvozi	1 v 50
1) pri nalivih ne sme priti do preobremenitve		

- Projektant uporabi ustrezno intenzivnost in trajanje naliva za vsako območje in sicer tako, da je trajanje naliva enako trajanju odtoka. Koeficient odtoka ϕ je potrebno definirati glede na pozidavo, nagib in vrsto zemljišča. Upoštevati je potrebno zmanjšanje odtoka zaradi dokazanega podaljšanja časa zbiranja ali dokazane akumulacijske sposobnosti kanalske mreže in objektov za zadrževanje odtoka. Kanalizacija naj bo velikostno načrtovana tako, da pri izbranem nalivu ne poplavlja.
- Za določitev jakosti naliva se upoštevajo vrednosti gospodarsko enakovrednih nalivov meteorološke merilne postaje Cankova po podatkih Hidrometeorološkega zavoda RS.

(4) Pri projektiranju in izgradnji ter za potrebe obratovanja in vzdrževanja javne kanalizacije in naprav je potrebno zagotoviti, da je možen dostop z ustrezno gradbeno mehanizacijo v varovalnem pasu javne kanalizacije (3,00 m od osi kanala obojestransko). Kot ustrezno gradbeno mehanizacijo se smatra lažja gradbena mehanizacija, predvsem kombinirani gradbeni stroji, specialno vozilo za izpiranje in prediranje kanalov in vozila za črpanje odpadnih vod in grezničnih gošč.

(5) V fazi projektiranja je potrebno z geomehanskimi raziskavami pridobiti podatke o lastnostih zemljine, obtežbah kanalov in objektov, nevarnosti drsin, posedanju, toku in gladini podtalnice, obremenitvah bližnjih objektov in cest, poprejšnji uporabi zemljišča ter na podlagi izsledkov določiti možnost gradnje, uporabe posameznih vrst cevi, možnost uporabe peščene posteljice cevi ter načine stabilizacije brežin jarkov in zasipa gradbenih jarkov. Od pristojnih vodnogospodarskih služb je potrebno pridobiti podatke o nivojih in pogostostih poplav ter biološkem in hidrološkem stanju vodotoka, prav tako stanju podtalne vode.

(6) Pri presoji, ali so zahteve sistema za odvod vode izpolnjene, je potrebno upoštevati vse razpoložljive podatke o poplavah, zamašitvah, porušitvah kanalov, boleznih, poškodbah, smrtnih primerih vzdrževalnega osebja, poškodbah kanalov, upoštevanju pogojev na vtokih in izpustih v sistem za odvod vode in iz njega, pregledih kanalov s TV kamero, pritožbah o širjenju smradu, hidravličnih preverbah, delovanju mehanskih in električnih naprav, rezultatih tlačnih preizkusov, preobremenitvah in delovanju in stanju regulacijskih naprav.

(7) Objekti in naprave javnega kanalizacijskega omrežja morajo biti projektirani in izvedeni tako, da v normalnih pogojih ni možen pristop ali kakršnokoli delovanje nepooblaščenih oseb in živali. Vse naprave in objekti na omrežju se varujejo tehnično in samo v posebnih primerih tudi fizično, kar se posebej določi v projektni dokumentaciji.

3. člen

(križanja kanalov z drugimi podzemnimi napeljavami, napravami in objekti)

(1) Pri križanju kanalizacije z drugimi podzemnimi inštalacijami poteka kanalizacija načeloma horizontalno in brez vertikalnih lomov. Križanja morajo načeloma potekati pravokotno, izjemoma je kot prečkanja osi kanalizacije in druge podzemne inštalacije lahko maksimalno 45°.

(2) Ker se mora pri gradnji kanalizacije zagotavljati padec, ima njena lega glede na druge komunalne instalacije prednost, zato se morajo drugi vodi prilagajati kanalizaciji.

(3) Praviloma naj kanalizacija poteka pod drugimi komunalnimi vodi.

4. člen

(vertikalni odmiki)

(1) Vertikalni odmiki med kanalizacijo s spremljajočimi objekti in drugimi podzemnimi instalacijami (merjeno od medsebojno najbližjih sten kanalizacije in drugih kanalov) ne smejo biti manjši od opredeljenih odmkov:

a) pri poteku vodovoda pod in nad kanalizacijo, morajo biti izpolnjene zahteve:

- vodovod mora biti vgrajen v zaščitni cevi,
- ustji zaščitne cevi morata biti odmaknjeni od zunanje stene cevi kanalizacije najmanj 1,5 m na vsako stran,
- ustje zaščitne cevi se zatesni z ustrezno tesnilno maso,
- vertikalni svetli odmik vodovoda in kanalizacije mora znašati minimalno 0,5 m;

b) pri poteku vodovoda nad kanalizacijo na območju vodo-nepropustnega zemljišča mora znašati vertikalni svetli odmik najmanj 0,5 m,

c) pri gradnji novih in rekonstrukciji obstoječih vodov javne kanalizacije se minimalni vertikalni odmiki od drugih tangiranih vodov na križanjih določajo pod pogoji mnenjedajalcev, če investitor zaprosi za izdajo le-teh. V nasprotnem primeru lahko investitor od mnenjedajalca pridobi mnenje, da se z nameravano gradnjo strinja.

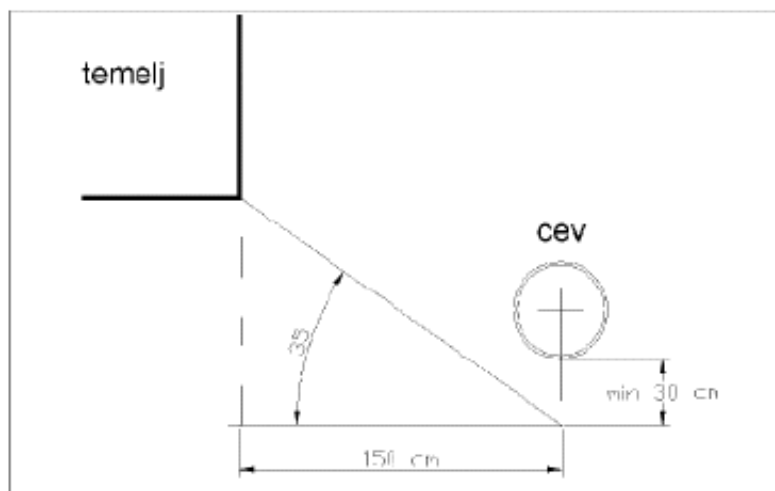
d) pri izgradnji drugih vodov v območju javne kanalizacije znaša minimalni vertikalni svetli odmik med cevmi na križanjih 0,30 m (vključno z zaščitno cevjo), križanja pa se izvedejo v zaščitni cevi katere ustji cevi morata biti odmaknjeni od zunanje stene cevi kanalizacije najmanj 1,5 m na vsako stran.

5. člen

(horizontalni svetli odmiki)

(1) Minimalni odmik od javne kanalizacije od spodnjega roba podzemnih temeljev ali podzemnih objektov ne sme biti manjši od 1,50 m, merjeno po horizontalni kateti pravokotnega trikotnika, ki ima začetek 30 cm pod dnom kanala v osi kanala in oklepa z diagonalo, ki se konča na robu temelja ali objekta, kot 35°.

Skica odmikov

Minimalni odmik od dreves znaša 2,0 m in okrasnega grmičevja 1,0 m.

Tabela minimalnih odmikov od ostalih komunalnih vodov

Komunalni vod	Globina v odvisnosti s kanalizacijo	Odmik
Vodovod	Večja ali enaka (odpadni in mešani kanal)	3,0 m; lahko manj z ustreznimi ukrepi za zaščito vodovoda
Vodovod	Manjša – teme kanalizacijske cevi niže od vodovoda (odpadni in mešani kanal)	1,5 m
Vodovod	padavinska kanalizacija ne glede na globino	1,0 m
Plinovodi, elektrokabli, kabli javne razsvetljave ali šibkotočno omrežje	Teme cevi niže kot kanalizacija	1,0 m
Plinovodi, elektrokabli, kabli javne razsvetljave ali šibkotočno omrežje	Večja	0,8 m

Med izkopom je potrebno posvetiti posebno pozornost zagotovitvi stabilnosti prisotnih naprav in podzemnih napeljav.

6. člen (podzemna prečkanja)

(1) Podzemna prečkanja cest, vodovodov, železnic in ostale infrastrukture se praviloma izvedejo v zaščitni cevi s tehnologijo vrtanja, oziroma v skladu s pogoji upravljavcev križane infrastrukture. Na obeh straneh prečkanja se na kanalu izvedeta revizijska jaška.

7. člen (materiali in premeri cevi)

(1) Za gradnjo kanalov javne kanalizacije in hišnih priključkov se praviloma uporabijo vodotesne cevi, ki ustrezajo veljavnim normativom in standardom ter zagotavljajo: vodotesnost in odpornost proti mehanskim, kemijskim, biološkim in drugim vplivom, se polagajo vključno s tesnili iz materialov, ki v stiku z odpadno vodo ne smejo spreminjati kakovosti vode glede fizikalnih, kemijskih ali mikrobioloških lastnosti, so standardnih dimenzij (DN), kar pomeni nazivni notranji premer glede na notranji premer cevovoda, so bile dane v promet skladno s predpisi o gradbenih proizvodih in zagotavljajo izdelavo kanalizacije v skladu s SIST EN 1610, ATV, PTP...

(2) Za gradnjo kanalov javne kanalizacije se uporabljajo cevi, izdelane po standardu EN 1401-1:

- za odvod komunalne odpadne vode: polivinil klorid, polietilen, armirani poliester (GRP in CC GRP), nodularna litina, keramika, jeklo;
- za odvod mešanih odpadnih in padavinske vode se poleg navedenih lahko uporabijo tudi centrifugirane betonske cevi in armirano betonske cevi z integriranimi tesnili;
- premer cevi kanalizacije se določi na podlagi hidravličnega računa, pogojev glede vzdrževanja in možnosti zamašitve.

(3) Vse vgrajene kanalizacijske cevi morajo imeti ateste za predpisano temensko trdnost, ki je določena glede na vrsto prometne obremenitve in morajo ustrezati namenu, za katerega se uporabljajo, in Slovenskim tehničkim standardom (STS).

(4) Minimalni premer javne kanalizacije za odvod komunalne odpadne vode (fekalna kanalizacija) znaša DN 250, za odvod komunalne skupaj s padavinsko odpadno vodo (mešana kanalizacija) najmanj DN 300 in minimalni profil tlačnih vodov s črpališč 80 mm. Najmanjši profil kanalizacijskih hišnih priključkov znaša DN 150 mm.

(5) Ustreznost dimenzij kanalov je treba dokazati s hidravličnim računom, pri katerem naj se za maksimalne vrednosti polnitev upoštevajo naslednje vrednosti:

- kanal za komunalno odpadno vodo – do 50% polnitev pri maksimalnem sušnem odtoku,
- kanal za padavinsko odpadno vodo – do 70% polnitev pri projektiranem nalivu.

8. člen

(globina vkopa cevi)

(1) Minimalna začetna globina vkopa kanalov za komunalno odpadno in padavinsko vodo mora omogočati priključitev odtokov iz pritličja bližnjih objektov gravitacijsko odvajanje in znaša 0,80 m merjeno od temena kanalizacijske cevi do obstoječega terena. Prav tako mora omogočati priključitev cestnih požiralnikov in dvorišč bližnjih objektov za padavinsko vodo. Pri projektiranju je potrebno slediti naravnemu padcu terena.

9. člen

(minimalne hitrosti)

(1) Najmanjši dovoljeni padec kanala javne kanalizacije se določi tako, da hitrost v kanalu pri srednjem dnevnem pretoku ni manjša od 0,5 m/s in 1 m/s za podvode (sifone). Minimalni naklon nivelete kanalizacije mora preprečevati odlaganje in zastajanje trdnih delcev v kanalizaciji. Če to ni mogoče, se predvidi ukrepe za intenzivno čiščenje kanalov.

10. člen

(vgraditev cevi, zasip)

(1) Vgradnja cevi se izvaja po navodilih proizvajalca cevi na primerno urejeno in utrjeno ležišče cevi (posteljica) skladno s SIST EN 1610. Pred polaganjem cevovoda mora biti dno gradbene jame suho.

(2) V primeru, da cevi ne bi prenesle temenske obremenitve, jih je potrebno zaščititi z betonsko oblogo v debelini, ki se določi na podlagi statičnega izračuna.

(3) Kanalizacijske cevi morajo biti vgrajene tako, da so zaščitene pred mehanskimi vplivi kot so: obtežbe, vibracije in posedanje tal. Kanalizacija za odpadne vode šteje za najbolj globoko vkopani komunalni vod, zato morajo biti cevi kanalizacije lokacijsko vgrajene po principu prioritete tako, da je v primeru okvare možen strojni izkop z žlico širine najmanj 40 cm in je omogočena izvedba varovanja gradbene jame.

(4) Cevi kanalov javne kanalizacije in kanalizacijskih hišnih priključkov se morajo zasuti z nevezanim materialom v takšni debelini, da je kanal zaščiten pred mehanskimi poškodbami in zmrzovanjem skladno z določili SIT EN 1610.

(5) Na mestih, kjer zaradi objektivnih razlogov ni možna poznejša intervencija z izkopom, morajo biti cevi kanalizacije položene v prehodnih kolektorjih ali kinetah.

(6) Pri vseh izkopih in ostalih delih pri izgradnji kanalizacije je potrebno paziti, da se poškoduje čim manj obdelovalnih površin in objektov. Po končanih delih oziroma po zasipih kanalov je potrebno vzpostaviti zemljišče v prvotno stanje.

11. člen

(revizijski jaški)

(1) Na kanalu morajo biti zgrajeni revizijski jaški za potrebe vzdrževanja. Revizijske jaške je potrebno zgraditi na vseh mestih spremembe smeri, profila ali padca kanala.

(2) Revizijski jaški so tipske montažne izvedbe ali zabetonirani v vodotesni izvedbi.

(3) Maksimalne razdalje med revizijskimi jaški morajo omogočati čiščenje kanalizacije s standardno opremljenim vozilom za čiščenje kanalizacije in znašajo maksimalno:

- za kanale do vključno DN 500 mm 50 m,
- za kanale > DN 500 mm 100 m.

(4) Revizijski jaški morajo biti dostopni za potrebe kontrole, čiščenja in vzdrževanja s stroji.

(5) Revizijski jaški naj bodo izdelani v skladu s standardom SIST EN notranjega premera DN odvisno od globine:

- DN 600 za globine do 1,0 m,

- DN 800 do globine do 2,0 m,
 - DN 1000 mm za globine večje od 2,0 m.
- (6) Pokrovi na revizijskih jaških naj bodo litoželezni, dimenzije 60x60 cm ali Φ 600 mm in dimenzionirani po standardu EN 124 ter odporni proti notranjemu tlaku.
- (7) Stik jaška in pokrova je potrebno zatesniti zaradi možnosti vtoka meteornih vod, predvsem pri ločeni fekalni kanalizaciji.
- (8) V primeru, ko je višinska razlika med koto dotočnega in iztočnega kanala večja od 0,5 m, se izvede prepadni, sferični ali kaskadni RJ. V prepadnem RJ se izvede stopnja iz kolena, ravnega dela cevi in odcepnega kosa. Stopnja se izvede iz istega materiala ali iz materiala z boljšimi lastnostmi, kot je osnovni kanal. V primeru, ko hitrosti odpadne vode v kanalu prekoračijo 3,5 m/s, je potrebno na vertikalnih lomih vgraditi umirjevalne jaške.
- (9) Na poplavnem območju mora biti pokrov jaška vodotesen ali dvignjen 0,50 m nad višino stoletne vode. V primeru vgradnje vodotesnih pokrovov mora biti zagotovljeno zračenje kanala z montažo zračnikov na razdalji od 100 do 200 m.

12. člen

(preizkusi kanalov)

- (1) Preizkušanje kanalizacijskega omrežja obsegajo preizkuse tesnosti cevovodov in revizijskih jaškov z vodo po standardu SIST EN 1610 – poglavje 10 ali DIN 4033, preizkuse tesnosti cevovodov in revizijskih jaškov z zrakom po standardu SIST EN 1610 – preizkusni postopek LC, preizkus infiltracije z meritvijo pretokov, preizkus s pregledom pohodnih kanalov, pregled s TV kamero, določitev sušnega odtoka, nadzor dotokov v sistem, nadzor nad kakovostjo, količino in pogostostjo emisij na izpustnih mestih v odvodnik, nadzor nad strupenostjo in eksplozivnostjo plinov (mešanic plinov z zrakom) v sistemu, nadzor nad dotokom na čistilno napravo. Izbira vrste preizkusov in presoj je odvisna od stanja in starosti kanalizacije. Preizkus tesnosti se opravi na vsakem novozgrajenem ali rekonstruiranem kanalu. Zapisnik o uspešno opravljenem preizkusu tesnosti je sestavni del investicijsko-tehnične dokumentacije oziroma dokazil v postopku pridobitve uporabnega dovoljenja.

13. člen

(razbremenilniki, zadrževalni bazeni, deževni bazeni in objekti za dušenje odtoka)

- (1) Razbremenilniki in zadrževalni bazeni so objekti na kanalski mreži za razbremenjevanje padavinske vode v odprte odvodnike. Gradimo jih z namenom, da v času močnejših padavin del padavinske vode odvajamo neposredno v odvodnik in s tem znižamo maksimalne pretoke v dolvodnih kanalih.
- (2) Na spojnem kanalu za odvod padavinske vode iz utrjenih površin v kanalizacijo mora biti zgrajen ustrezno dimenzioniran peskolov.
- (3) Pri dimenzioniranju razbremenilnikov in zadrževalnih bazenov, ki so del javnega kanalizacijskega sistema je potrebno upoštevati:
- pretežni del onesnažene padavinske odpadne vode, predvsem prvi močno onesnaženi val, je potrebno zadržati v sistemu in ga odvajati na čistilno napravo;
 - zadrževalne bazene je potrebno dimenzionirati po predpisu ATV 128, biološkega in ekološkega stanja naravnega vodnega odvodnika ter veljavne zakonodaje ob upoštevanju parametrov kot so količina zadržane vode, višina zaježitve, maksimalni iztok iz bazena. Pri določanju višine prelivne stene v razbremenilnem objektu je potrebno preračunati dvig tlačne črte v kanalih in preprečiti zalitje hišnih priključkov in višino določiti na podlagi kot 10-20 letnih visokih vod v vodotoku kamor se razbremenjuje drugi nalive.
- (4) Dotočni kanal sestavljajo:
- razbremenilna komora s prelivno steno,
 - kanal prelitih vod iz razbremenilnika do odprtega odvodnika in
 - dušilna komora z vgrajeno hidromehansko opremo za regulacijo pretoka.
- (5) V zadrževalne bazene se po potrebi vgrajuje hidromehanska oprema:
- za preprečevanje usedanja (vpihovalniki zraka za mešanje odplak),
 - za čiščenje zadrževalne komore (prekucniki, elektromotorne grobe grablje s kontejnerjem za odpadke v kolikor je razpoložljiv prostor za vgradnjo),
 - hidromehanska oprema za regulacijo pretoka in
 - po potrebi zapornice ter regulacijske prelivne stene.
- (6) V primeru vgradnje določenih tipov navedene hidromehanske opreme je potrebno objekt oskrbeti z nizkonapetostnim elektro priključkom z možnostjo rezervnega napajanja iz mobilnega agregata.

14. člen (črpališča)

- (1) Črpališča se gradijo na mestih, kjer odpadne vode ni mogoče odvajati gravitacijsko (težnostno) in je potrebno prečrpavanje (dvig vode na višji nivo).
- (2) Črpališče naj bo praviloma klasične vodnjaške oblike (okroglo) minimalnega premera cevi DN 2000 mm ali pravokotne oblike notranjih minimalnih dimenzij 2,00 x 2,00 m v soglasju upravljavca. Gradnja nadzemnega objekta je potrebna pri črpališčih z grabljami, sicer naj bo objekt javnega kanalizacijskega omrežja le pokrit s pokrovom z zaklepanjem.
- (3) Elektroomarica z inštrumenti in opremo za kontrolo delovanja in napajanja objekta je locirana v neposredni bližini črpalnega bazena, postavljena je na betonski podstavek, izveden po predpisih oziroma zahtevah distributerja električne energije in izvajalca javne kanalizacije.
- (4) Pri dimenzioniranju je potrebno upoštevati naslednje pogoje:
 - Akumulacijski bazen mora biti volumsko preračunan in primeren za sprejemanje odpadne vode tudi pri minimalnem in maksimalnem dotoku. Pri izračunu minimalne črpalne prostornine akumulacijskega bazena se mora upoštevati največje dovoljeno število vklopov črpalk na uro glede na karakteristike črpalk;
 - Premer tlačnega voda mora biti minimalno DN 80 mm;
 - Minimalne potrebne hitrosti v tlačnih kanalih pri nominalni kapaciteti črpalke znašajo na vertikalnih vodih 1 m/s in na horizontalnih vodih 0,8 m/s;
 - Maksimalne hitrosti v tlačnem vodu pri delovanju obeh črpalk paralelno lahko znašajo za premer kanala DN 100 mm največ 2,0 m/s, za premer kanala DN 150 mm največ 2,2 m/s in za premer kanala DN 200 mm 2,4 m/s;
 - Izbor opreme črpališča (grablje, kompaktor) je odvisen od načina črpanja in izbire tipa črpališča (zaprt, odprt sistem);
 - Zmogljivost črpalk se določa na podlagi maksimalnega dotoka v akumulacijski bazen;
 - Črpališče z rezervnimi črpalkami mora biti krmiljeno tako, da se rezervne črpalke izmenjujejo z aktivnimi.
- (5) Izbrani hidravlični deli črpalk, morajo obdržati visok nivo zmogljivosti črpanja in zmanjšati možnost zamašitve na minimum.

15. člen (oprema za prenos podatkov)

- (1) V zadrževalnih bazenih, razbremenilnikih, objektih za dušenje odtoka in črpališčih se vgradi oprema za nadzor delovanja naprav (brezžični ali kabelski sistem zveze s prenosom podatkov v nadzorni center vzdrževalne službe, skupaj z anteno) po navodilih izvajalca javne službe in pogojih na lokacijah objektov.

16. člen (tlačni vod)

- (1) Izvedbo tlačnega voda in izbiro materiala narekujejo terenske razmere in dejanske možnosti izvedbe. Zaradi ustavljanja in zaganjanja črpalk morajo biti s hidravličnim izračunom ugotovljena tlačna nihanja za vsak vod in predviden način varovanja tlačnega voda pred vodnim udarom.

17. člen (peskolovi)

- (1) Peskolovi se vgrajujejo v kanalizacijsko omrežje povsod tam, kjer je potrebno preprečiti vnašanje peska in drugih hitro usedljivih snovi v kanalizacijski sistem. Vgrajeni morajo biti tudi na vtoku v objekte (črpališča, razbremenilniki, deževni bazeni, čistilne naprave) na mešanem ali padavinskem sistemu kanalizacije kot samostojne enote ali v kombinaciji z lovilci lahkih tekočin ali maščob. Dimenzionirajo se tako, da izločajo hitro usedljive snovi pri največjem možnem pretoku. Biti morajo dostopni za vzdrževanje in morajo imeti predviden način odstranjevanja usedlin.
- (2) Kjer obstaja možnost onesnaževanja z olji ali maščobami, mora biti na požiralniku ali spojnem kanalu zgrajen lovilc olj oziroma maščob.

18. člen (lovilci lahkih tekočin)

- (1) Lovilci olj se vgrajujejo v mešano in ločeno kanalizacijsko omrežje povsod tam, kjer je potrebno iz odpadne vode izločiti lahke tekočine s specifično težo manjšo od 0,95 kg/l, ki jih po predpisih ni dovoljeno

spuščati v kanalizacijo in v padavinsko kanalizacijsko omrežje pred izpustom v vodotok ali vodonosnik, če se odvaja padavinska voda s površin, kjer obstaja možnost razlitja lahkih tekočin.

(2) Izdelani in dimenzionirani morajo biti v skladu s standardom SIST EN 858. Lovilci lahkih tekočin morajo biti izvedeni na dostopnih mestih zaradi vzdrževanja in morajo imeti predviden način odstranjevanja izločenih lahkih tekočin.

(3) Lovilci lahkih tekočin, ki se vgrajujejo kot prefabricirani izdelki morajo imeti izjavo o skladnosti. Gradnja je obvezna na varstvenih pasovih vodnih virov v primeru, ko se padavinska voda odvaja v ponikalnico, v garažah in na pralnih ploščadih, ter na parkiriščih za tovorna vozila in avtobuse.

(4) V kolikor so vgrajeni v kanalizacijski priključek in jih vzdržuje ter skrbi za odstranjevanje izločenih snovi uporabnik, mora biti omogočen nadzor upravljavca javnega kanalizacijskega sistema.

19. člen

(lovilci maščob)

(1) Lovilci maščob so objekti za izločanje maščobe iz odpadne vode in se vgrajujejo v mešano in ločeno kanalizacijsko omrežje povsod tam, kjer jih po predpisih ni dovoljeno izpustiti v kanalizacijo. Biti morajo dostopni za vzdrževanje in morajo imeti predviden način odstranjevanja izločenih maščob. Če so vgrajeni v kanalizacijski priključek in jih vzdržuje uporabnik, mora biti upravljavcu omogočen nadzor nad delovanjem. Lovilci maščob, ki se vgrajujejo kot prefabricirani izdelki in morajo imeti izjavo o skladnosti. Vgradnja lovilcev maščob je obvezna v gostinskih lokalih.

20. člen

(čistilne naprave)

(1) Vse čistilne naprave na območju občine se načrtujejo in gradijo tako, da omogočajo predpisane učinke glede odstranjevanja ogljikovih, dušikovih in fosforjevih spojin, varno in ekonomično odstranjevanje odvečnega blata in drugih odpadkov, v skladu s predpisi.

(2) Čistilne naprave za prečiščevanje odpadne vode morajo zadostiti naslednjim zahtevam:

– upoštevani morajo biti veljavni predpisi in standardi, čistilna naprava ne sme biti preobremenjena, ne sme predstavljati nevarnost za zdravje in življenje ljudi, naprava ne sme povzročati prekomernega smrada, hrupa in emisij, nevarnosti za osebe na objektih in napravah morajo biti zmanjšane na najmanjšo možno mero, dosežena mora biti predpisana vodotesnost bazenov in drugih podobnih objektov, načrtovani morajo biti pogoji za učinkovito vzdrževanje, možno mora biti povečanje kapacitete oziroma spremembe procesov na objektih in napravah, dosežena mora biti s projektom predvidena zanesljivost procesa, možnost slabega delovanja mora biti zmanjšana na minimum, poraba energije mora biti zmanjšana na najmanjšo možno mero.

(3) V projektu mora biti predvideno varno in ekonomično odstranjevanje zgoščin, trdnih odpadkov in odvečnega blata. Pri zasnovi čistilne naprave se upoštevajo podatki o sestavi odpadne vode, iz katerih je razvidna tudi prisotnost agresivnih in korozivnih snovi, klimatskih razmerah in značilnostih lokacije, kot so temperatura, vlažnost, vetrovi ipd., zahteve, ki se nanašajo na hrup, smrad, prah, pene, vibracije, elektromagnetna sevanja ipd.. Zahteve ki se nanašajo na zasnovo čistilne naprave in so praviloma določene v razpisni dokumentaciji oziroma v projektni nalogi za objekte in naprave na čistilni napravi.

(4) Vse naprave, ki se lahko pokvarijo, morajo biti instalirane tako, da je dosežena zadostna varnost obratovanja in čiščenja, tudi če ne delujejo vedno z največjim izkoristkom oziroma, če je del vgrajenih naprav v okvari.

(5) V primerih, ko je oskrba z energijo pogosto motena, je potrebno predvideti ustrezno rezervno napajanje elementov in naprav. Proces na čistilni napravi mora biti zasnovan tako, da se po končani motnji vzpostavi normalno operativno stanje v najkrajšem možnem času. Na čistilni napravi mora biti omogočeno vzorčenje odpadne vode na dotoku in na iztoku iz naprave oziroma iz kateregakoli elementa čistilne naprave na mestih, ki so pomembna za kontrolo procesa in emisij. Vse informacije o kvaliteti in kvantiteti snovi in elementov na čistilni napravi, ki so pomembne za učinkovito delovanje le-te, morajo biti dostopne (pretoki, nivoji, tlaki, temperature, koncentracija snovi, pH vrednost). Omogočeno mora biti varno in preprosto čiščenje, vzdrževanje in popravila objektov in naprav na čistilni napravi. V sklopu čistilne naprave se predvidi 24-urni on-line nadzorni sistem.

(6) Konstrukcija objektov na čistilni napravi mora delovati skupaj z vgrajenimi napravami kot funkcionalna celota, natančnost pri dimenzioniranju mora biti takšna, da omogoči pravilno inštalacijo in operativnost vgrajenih naprav, dosežena mora biti zanesljivost za prenašanje obremenitev (npr. tlak, statične in dinamične obtežbe) v času delovanja in servisiranja naprave. Prav tako mora biti dosežena odpornost proti kemičnim in biološkim obremenitvam snovi iz vode, blata, atmosfere, plinov ter proti temperaturi oziroma temperaturnim spremembam. Na čistilni napravi mora biti dosežena varnost proti vzgonu, ko so objekti prazni, dosežena mora biti vodotesnost.

(7) Posebne pozornosti morajo biti deležni elementi kot so:

- prehodi med objekti in napravami, zveze med strojnimi in elektroelementi in napravami, dostopi k objektom in napravam, ventilacija in temperatura v objektih, oskrba z vodo, možnost za hitro praznjenje objektov, naprave za dvigovanje, skladišča za delovna sredstva in za nevarne snovi, betonski in zemeljski bazeni, korozijska odpornost betonskih objektov,
- podatki, ki so pomembni za statično in strojno dimenzioniranje elementov in naprav, kot so npr. obtežba, nosilnost, torzija, uporabnost, staranje itd., poti, stopnice in podesti, grablje s kompaktorjem, pokrovi, montažne odprtine, odprtine za čiščenje, premikajoči deli (kolesa ipd.), črpalke in kanali, vpihovala in kompresorji, merilna in kontrolna oprema, elektrooprema, zaščita materialov proti koroziji, kakovosti varjenja.

(8) Pri zasnovi, gradnji in delovanju čistilne naprave je treba določiti in zasledovati vplive na okolje, varnost objektov in naprav oziroma posameznih elementov, delovanje in vzdrževanje, rezervne dele in posebna orodja.

(9) Nadzorni sistem naj omogoča operaterju nadzor in upravljanje dislociranih enot preko nadzornega računalnika nameščenega v centru vodenja na čistilni napravi Gornja Radgona. Nadzorni računalnik v centru vodenja mora omogočati povezavo v kabelsko in brezžično omrežje za komunikacijo z dislociranimi objekti in napravami, ter povezavo s centrom vodenja na sedežu izvajalca.

(10) Objekti, ki se na novo povezujejo v nadzorni sistem, morajo omogočati kompatibilnost z že obstoječo tehnologijo. Nadzor in vodenje dislociranih enot se opravlja na samostojnem nadzornem sistemu. Način komunikacije ter kontrola delovanja naprav in objektov se določi smiselno glede na vrsto, velikost in opremljenost posameznega objekta ali naprave. Glede na način komunikacije, ki je lahko avtomatsko alarmiranje (sms komunikacija) oziroma neprekinjena komunikacija (UKV-komunikacija), se mora omogočiti prenos naslednjih podatkov in signalov: avtomatsko alarmiranje (SMS komunikacija): nadzor vstopa v objekte (zaprto/odprto), dnevno sporočanje stanja (obratovalne ure, trenutni nivo, status črpalk in ostalih pogonov), sporočanje stanja na zahtevo, signali napak na elektro in strojni opremi (vdor vode v črpalke, predtokovne, prenapetostne in termične zaščite, signali delovanja momentnih zaščit), signali delovanja nivojskih zaščitnih stikal, kontrola napajanja.

(11) Na ČN morajo biti omogočena neprekinjena komunikacija (UKV) za nadzor vstopa v objekte (zaprto/odprto), sporočanje stanja (obratovalne ure, trenutni nivo, status črpalk in ostalih pogonov), signali napak na elektro in strojni opremi (vdor vode v črpalke, predtokovne, prenapetostne in termične zaščite, signali delovanja momentnih zaščit), signali delovanja nivojskih zaščitnih stikal, kontrola napajanja, položajna signalizacija močnostnih in krmilnih elementov ter položaj loput in zapornic, meritev trenutnega nivoja, pretoka in kumulativne vrednosti pretoka, kontrola napajanja, meritev tehnoloških parametrov (temperatura, pH, kisik), nadzor vstopa v objekte (zaprto/odprto), signali napak na elektro in strojni opremi (vdor vode v črpalke, predtokovne, prenapetostne in termične zaščite, signali delovanja momentnih zaščit), nastavitve parametrov delovanja, daljinsko upravljanje.

(12) Elektro napajanje, upravljanje in kontrola delovanja naprav so izvedeni v prosto stoječem ali stenskem elektrorazdelilcu z ustrežno antikorozijsko zaščito in najmanj IP 54 mehansko zaščito, lociranjem v nadzemnem delu ali na betonskem podstavku ob objektu oziroma v objektu. Rezervno napajanje ob izpadih električne energije mora biti zagotovljeno iz stacionarnega ali mobilnega agregata. Elektrorazdelilci objektov, pri katerih se ob izpadih električne energije zagotavlja napajanje iz mobilnega agregata, morajo biti opremljeni z opremo in napravami, ki omogočajo varno in enostavno priključitev mobilnega agregata.

21. člen

(male komunalne čistilne naprave,)

(1) Mala komunalna čistilna naprava je naprava za čiščenje komunalne odpadne vode z zmogljivostjo čiščenja manjšo od 2000 populacijskih ekvivalentov (v nadaljevanju: PE), v kateri se komunalna odpadna voda zaradi njenega čiščenja obdeluje z biološko razgradnjo na naslednji način:

- s prezračevanjem v naravnih ali prezračevanih lagunah v skladu s standardom SIST EN 12255-5,
- v bioloških reaktorjih s postopkom z aktivnim blatom v skladu s standardom SIST EN 12255-6,
- v bioloških reaktorjih s pritrjeno biomaso v skladu s standardom SIST EN 12255-7,
- z naravnim prezračevanjem s pomočjo rastlin v rastlinski čistilni napravi z vertikalnim tokom.

(2) Za malo komunalno čistilno napravo z zmogljivostjo čiščenja do 50 PE šteje tudi naprava za čiščenje komunalne odpadne vode, ki je izdelana v skladu s standardi od SIST EN 12566-1 do SIST EN 12566-5 in iz katere se v skladu s temi standardi odvaja očiščena odpadna voda neposredno v površinsko vodo ali posredno v podzemno vodo preko sistema za infiltracijo v tla.

(3) Prve meritve obratovalnega monitoringa opravlja pooblaščen laboratorij, oceno obratovanja in evidence izvaja izvajalec javne službe kot je to določeno v zakonodajnih predpisih s tega področja.

(4) Za odvajanje komunalne odpadne vode iz male komunalne čistilne naprave na območjih kjer ni javne kanalizacije, mora lastnik pridobiti geološko-hidrološko poročilo, s katerim je določen način odvajanja komunalne odpadne vode iz male komunalne čistilne naprave (ponikanje, odvajanje v vodotoke), preverjeni vplivi ponikanja na sosednje objekte in možnost proženja plazov.

(5) Uporabnik je upravljavcu dolžan zagotoviti dostop do MKČN, in sicer v smislu, da upravljavcu ob izvedbi fizično omogoči dostop do mesta izvedbe v takšni meri, da se izvedba praznjenja ob prihodu lahko prične nemudoma (npr. odpre pokrov, itd.). Od stojnega mesta specialnega vozila ne sme biti oddaljena več kot 25 metrov. Z MKČN upravlja uporabnik, mulje pa redno in najmanj enkrat na tri leta odvaža na čiščenje na ČN izvajalec javne službe.

22. člen

(nepretočne greznice)

(1) Nepretočna greznica je nepretočna greznica iz predpisa, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo, in je zgrajena kot nepropusten zbiralnik za komunalno odpadno vodo, iz katerega se odvaža komunalna odpadna voda v čiščenje oziroma obdelavo na komunalno čistilno napravo. Usedalnik je gradbeni proizvod, namenjen izločanju usedljivih snovi zaradi predčiščenja komunalne odpadne vode v mali komunalni čistilni napravi.

(2) Greznica mora biti postavljena na takšnem mestu, da lahko izvajalec javne službe s posebnim vozilom za praznjenje grezničnih muljev do nje dostopa in prazni vsebino usedalnika. Od stojnega mesta vozila ne sme biti oddaljena več kot 25 metrov. Z greznico upravlja uporabnik, greznične mulje pa redno in najmanj enkrat na tri leta odvaža na čiščenje na ČN izvajalec javne službe.

III. LOKALNO KRMILJENJE IN TELEMETRIJSKI SISTEM

23. člen

(projektiranje)

(1) Črpališča odpadnih vod, ČN in MKČN so postavljene praviloma na prostem. Montirana oprema mora brezhibno delovati v vseh vremenskih pogojih, še posebej takrat, ko so ti najbolj neugodni. To pa zahteva oziroma narekuje vgradnjo in uporabo kvalitetnih materialov in opreme v vsakem sklopu objekta.

(2) Specifična poraba električne energije je na teh objektih zelo velika in narekuje premišljeno izbiro črpalnih agregatov in uporabo sodobnih krmilno - regulacijskih naprav, ki zmanjšujejo porabo te energije in ne obremenjujejo električno omrežje.

(3) Redno vzdrževanje teh objektov zahteva občasno popolno izpraznitev zbirnih komor.

(4) Za kvaliteten nadzor obratovalnega stanja naprav moramo stremeti k uporabi naprav in sklopov, ki se med sabo povežejo preko interne mreže s standardnim protokolom.

(5) Smotno je tudi programsko in krmilno združevanje posameznih objektov, ki so si lokacijsko blizu.

(6) Pri projektiranju in montaži moramo upoštevati:

- dobavo in vgradnjo kvalitetne opreme (izdelati primerjavo nabavne cene kvalitetne opreme z višino obratovalnih in vzdrževalnih stroškov za obratovalno dobo opreme slabše kvalitete);
- zahteve merilnih naprav za njihovo pravilno delovanje;
- v primeru vodotesne izvedbe jaškov (brez praznotoka) je treba uporabiti merilnike z IP68 zaščito ali pa izvesti prisilno praznjenje in samodejni izklop naprav.

(7) Gradbena obdelava razdelilnih omar mora biti izvedena tako, da preprečuje vstop glodavcev in mrčesa v njeno okolico in v notranjost.

(8) Povezovalne oziroma kabelske cevi med objektom in razdelilnikom morajo biti položene za vsak vodnik posebej. Ustrezna zatesnitev cevi na obeh straneh mora preprečiti vstop golazni vanjo.

24. člen

(izvedba instalacij)

(1) Energetski priključek objekta mora biti izveden z zemeljskim priklopom na fasadi objekta ali s prosto stoječo omarico. V njej naj bo poleg merilne garniture izvedena tudi prenapetostna zaščita I. stopnje.:

- Glavni razdelilnik mora imeti fizično ločen močnostni in krmilni del, v kolikor je združen v celoto.
- Priklopi kablov na razdelilnik (sponke) morajo biti vidno in krajevno ločeni.
- Zahtevana je ustrezno velika poliestrska izvedba z zaklepanjem vrat.
- Izogibati se je treba montaži električnih elementov na vrata.
- Vgrajeno mora biti grelna telo za sušenje oz. ogrevanje notranjosti razdelilnika
- Zahtevana je izvedba razdelilnika z zaprtim dnom in PG uvodi kablov.

- V prosto stoječi izvedbi mora imeti nad sabo ustrezno streho, ki zagotavlja servisni poseg tudi v slabem vremenu.
 - Na vstopu dovodnega kabla se pred glavnim stikalom zahteva prenapetostna zaščita II. stopnje.
 - Glavno stikalo mora biti izmenično, z možnostjo priklopa objekta na pomožni agregat s pomočjo motorskega vtikača.
 - V kolikor se zahteva TT zaščitni ukrep, mora biti le ta izveden s funkcijo ponovnega vklopa.
- (2) Napajanje krmilnega dela in meritev mora biti izvedeno preko ustreznega UPS-a, ki ima za sabo prenapetostno zaščito III. stopnje:
- Krmilni del razdelilnika mora imeti vmesno ploščo na kateri se nahajajo stikala za krmiljenje in prikazovalnik, ki služi za kontrolo stanj, meritev, izhodov, itd.
 - Ločene merilne zanke so na krmilno enoto priključene preko za to namenjenih 24 V troslojnih prenapetostnih zaščit.
 - Elementi morajo biti logično postavljeni: krmilnik v zgornjem delu in pod njim elementi za prenapetostno zaščito ter galvanska ločitev vhodnih in izhodnih digitalnih signalov
 - Izogibati se križanju vodnikov, ki potekajo pred in za zaščitami ali galvanskimi ločilniki.
- (3) Vse vtičnice izven razdelilnika morajo biti montirane v posebni omarici ali ustrezni niši, v kolikor je razdelilnik na prostem.

IV. PRIKLJUČITEV NA JAVNO KANALIZACIJO

25. člen (splošno glede priključitve)

- (1) Obstoječi in novo izgrajeni objekti morajo biti priključeni na javno kanalizacijo skladno z določili Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode na območju občine Gornja Radgona.
- (2) Kanalizacijski priključek se izvede praviloma za vsak objekt posebej, lahko pa ima objekt tudi več priključkov. Za vse objekte istega lastnika se izvede enoten hišni priključek. V posebnih primerih je na kanalizacijski priključek lahko priključenih več objektov. Uporabnik je dolžan s kanalizacijskim priključkom in objekti na njem gospodariti tako, da je omogočeno normalno odvajanje odpadne komunalne in padavinske vode ter skrbeti, da voda pred iztekom v javno kanalizacijo izpolnjuje zahtevane pogoje, skladno z veljavnimi predpisi in standardi.
- (3) Kjer že obstaja ali se gradi javna kanalizacija, je priključitev obstoječih in novih objektov na javno kanalizacijsko omrežje obvezno, če je priključek tehnično izvedljiv z gravitacijskih odvodom odpadnih vod.
- (4) Pred priključitvijo na javno kanalizacijo mora uporabnik pridobiti od izvajalca javne službe soglasje za priključitev, v katerem izvajalec javne službe opredeli tehnične pogoje izgradnje hišnega priključka, zahteve o izgradnji predčiščenja in kontrolno-merskega jaška, tehnične pogoje za izgradnjo zbirnega kanalskega jaška v primeru priključitve več objektov na enotni hišni priključek in druge pogoje, ki so pomembni za priključitev na javno kanalizacijo.
- (5) Izvajalec javne službe izda soglasje za priključitev v 30 dneh, pri manj zahtevnem objektu v 15 dneh, pri enostanovanjski stavbi, nezahtevnem in enostavnem objektu pa v 10 dneh od prejema zahteve in prilog.
- (6) Priključitev spojnega kanala kanalizacijskega priključka na javno kanalizacijsko omrežje izvede izvajalec javne službe ali z njegove strani pooblaščen družba oziroma lastnik objekta pod nadzorom izvajalca javne službe. Pred prvo uporabo in vnosom v uradne evidence mora biti hišni priključek geodetsko posnet in izdelana obvezna evidenca hišnega priključka s strani izvajalca javne službe.
- (7) Izvajalec je dolžan dovoliti priključitev, ko je uporabnik izpolnil vse pogoje, določene s soglasjem za priključitev, predložil vso potrebno dokumentacijo in poravnal vse obveznosti do izvajalca javne službe kadar je le-ta izvajalec priključka.
- (8) Priklop na javno kanalizacijo se izvede praviloma v revizijskem jašku, lahko pa tudi direktno na kanal po navodilih izvajalca javne službe.
- (9) Stroške priključitve, izdelave interne kanalizacije in hišnega priključka ter z njimi povezanih objektov na javno kanalizacijo krije uporabnik javne kanalizacije v celotni višini nastalih stroškov.

26. člen (kanalizacijski priključek)

- (1) Kanalizacijski priključek je del interne kanalizacije in poteka od mesta priključitve na javno kanalizacijo do vključno prvega revizijskega jaška na parceli, na kateri stoji stavba ali več stavb, ki so priključene na javno kanalizacijo ali do zunanje stene stavbe, če revizijskega jaška ni možno postaviti. Prvi revizijski jašek

mora biti vedno dostopen izvajalcu javne službe zaradi nadzora. Kanalizacijski priključek sestavljajo kanalizacijske cevi ter vsi objekti in naprave, ki so na njem izgrajene.

(2) Priključitev kanalizacijskega priključka (spoj na javno kanalizacijo) se izvede praviloma v revizijskem jašku pod kotom 45° v smeri toka vode v javnem kanalu in sicer praviloma nad nivoletno gladino stalnega pretoka v javnem kanalu oziroma na koti mulde v jašku. Kanalizacijski priključek se priključi na javno kanalizacijo v revizijskem jašku ali direktno na cev s spojnim kosom. V primeru direktne priključitve hišnega priključka na javni kanal je obvezna izvedba revizijskega jaška na hišnem priključku v neposredni bližini priključitve zaradi možnosti čiščenja spoja direktne priključitve. V primeru vgradnje tipskih jaškov s tremi vtoki se priključitev izvede na prostem vtoku v dnu jaška s kolenoma 45° tako, da ni vpliva gladine stalnega toka na pretok v priključku.

(3) Vse spremembe smeri kanalskih priključkov v neposrednem območju priključitve na javni kanal se lahko izvedejo v jaških izjemoma tudi z uporabo lokov do največ 45° .

(4) Revizijski jaški na kanalskih priključkih do globine dna priključne cevi 1,30 so lahko izjemoma notranjega premera minimalno DN 600 mm, globlji jaški pa so notranjega premera 800 mm oziroma 1000 mm.

(5) Priporočljiv minimalni padec kanalizacijskega priključka je 2-3%. Padec nivolete kanalizacijskega priključka ne smejo presegati 5 %. Pri večjih padcih se izvedejo višinske stope (kaskade).

(6) V primeru, da razmere ne omogočajo izvedbe priporočljivega minimalnega padca, se lahko padci nivelet kanalizacijskih priključkov določajo po naslednji metodologiji:

DN	Odpadne vode	Padavinske vode ali mešan sistem
150	1:10	1:DN
Preko 200	1:DN	1:DN
Polnitev h/D	50% ločen sistem-sanitarni kanali	70% mešan sistem, meteorni kanali

(7) Odvod odpadne vode se lahko izvede neposredno v javno kanalizacijo, če je kota pritličja objekta uporabnika najmanj 10 cm višja od kote pokrova bližjega revizijskega jaška na javnem kanalu.

(8) Če je kota dna kleti objekta uporabnika, nižja od kote pokrova najbližjega revizijskega jaška na javnem kanalu, povišane za 10 cm, se odpadne vode iz više ležečih prostorov ali objektov vodijo ločeno po interni kanalizaciji do zunanjega revizijskega jaška na kanalizacijskem priključku. Komunalna odpadna voda iz kletnih prostorov se ločeno odvaja do istega zunanjega revizijskega jaška na hišnem priključku preko ustrezno dimenzioniranega internega hišnega črpališča.

(9) Odsek tlačnega voda iz internega črpališča mora potekati višje od kote pokrova najbližjega revizijskega jaška na javnem kanalu. Če to ni možno, mora biti v tlačni vod vgrajena nepovratna zaklopka z vsaj dvema med seboj neodvisnima zaporama, pri čemer mora zapirati ena zapora samodejno pri zaježitvah (povratna loputa), drugo zaporo pa je možno odpreti oziroma zapreti. Nepovratne lopute so v lasti in upravljanju lastnika stavbe. Izvajalec javne službe ne odgovarja za škodo nastalo iz naslova preplavitve kletnih prostorov.

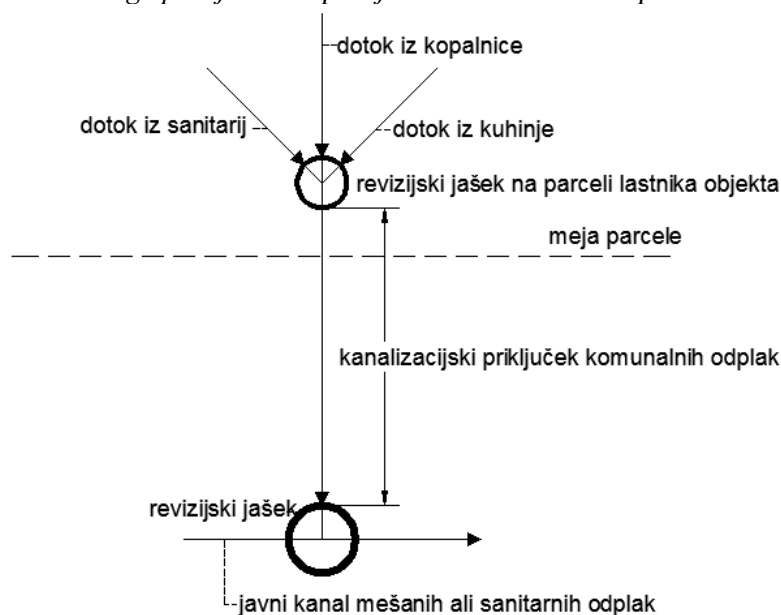
(10) Izjemoma je pri ločenih sistemih javne kanalizacije možna neposredna priključitev odvoda odpadne vode iz kletnih prostorov, katerih kota tal je do 50 cm pod koto pokrova najbližjega revizijskega jaška na javnem kanalu – kota temena javnega kanala na tem mestu pa je najmanj 80 cm pod koto tal kleti z uporabo nepovratnih zaklopk, kot je to navedeno v prejšnji alineji. Tovrstne rešitve se lahko predvidijo in izvedejo le v individualnih objektih, kjer je to v osebni interesu lastnika objekta. V tem primeru mora biti sestavni del dokumentacije tudi podpisana izjava uporabnika, da v celoti krije stroške ob morebitni preplavitvi objekta.

(11) Če vsebnost odpadne vode uporabnika ne dosega kriterijev za izpust v javno kanalizacijo, mora biti na interni kanalizaciji vgrajena ustrezna naprava za predčiščenje odpadne vode in na kanalizacijskem priključku izveden merilni jašek v skladu z določili tega pravilnika.

(12) V primeru odvoda komunalne in padavinske vode na javni kanal mešanih odplak se interni kanalizaciji za odvod komunalne in padavinske odpadne vode obvezno izvaja ločeno in se združita v zadnjem revizijskem jašku hišnega priključka pred priključitvijo na javni mešani kanal.

(13) Kanalizacijski hišni priključki za stanovanjske objekte se izdelajo iz UKC PVC ali PP cevi z notranjim premerom 150 mm temenske togosti SN 4 ali SN 8, odvisno od obtežbe. Za večstanovanjske objekte se premer cev določi na podlagi ocenjene porabe vode.

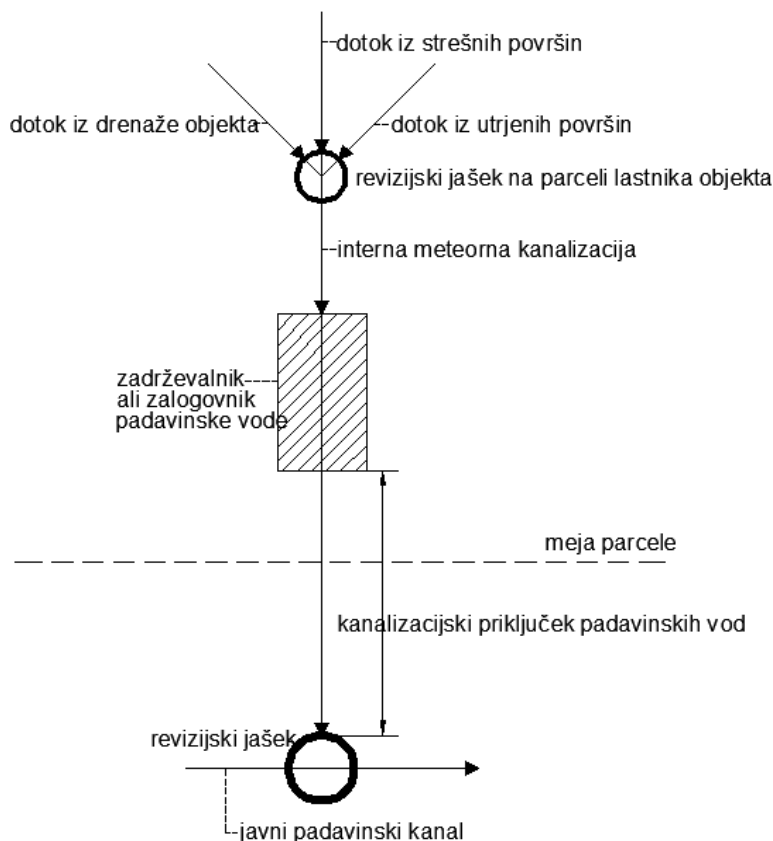
Shema hišnega priključka za priključitev komunalnih odpadnih vod:

27. člen (odvajanje padavinske vode)

- (1) Prioritetno se odpadna padavinska voda iz streh objektov in utrjenih površin vodi v podtalje s ponikanjem ali v odprte jarke in potoke. V posebnih primerih, kadar ponikanje ni mogoče izvesti zaradi nepropustnih temeljnih tal, se odpadna padavinska voda vodi v javno padavinsko ali mešano kanalizacijo, v kolikor je ta izgrajena in so zagotovljene proste kapacitete. Pred izpustom padavinske vode v javno kanalizacijo je potrebno količine zmanjšati z vgraditvijo objektov za zadrževanje oziroma shranjevanje padavinske vode. V javno kanalizacijo se vodijo padavinske vode iz prelivov objektov za zadrževanje oziroma shranjevanje.
- (2) V sklopu odvajanja padavinskih vod pridobi investitor geološko-hidrološko poročilo o možnosti ponikanja, vplivih ponikanja na sosednje objekte in možnostih proženja plazov zaradi ponikanja.
- (3) Pri načrtovanju in izvedbi odvoda padavinskih vod se upoštevajo določila Zakona o vodah.
- (4) Odvajanje padavinske vode iz svojih površin je dolžan urejati lastnik sam.
- (5) Padavinske vode se lahko priključujejo izključno na javne padavinske kanale ali kanale za odvod mešanih odplak po predhodno izvedenem zadrževanju na mestu nastanka. Padavinske odpadne vode, drenažne in zaledne odpadne vode je prepovedano priključevati na javno sanitarno kanalizacijo v ločenem sistemu.
- (6) Hišni priključek padavinskih odpadnih vod se izvede na enak način in po enakih načelih kot hišni priključek komunalnih odpadnih vod. Premer cevi hišnega priključka padavinskih vod se določi na podlagi prispevnih površin, koeficienta odtoka in gospodarsko enakovrednega naliva za območje občine.

Shema hišnega priključka za priključitev padavinskih odpadnih vod:

28. člen

(opustitev obstoječih greznic)

- (1) Na območjih, kjer so komunalne ali mešane odpadne vode obstoječe pozidave priključene na čistilno napravo, so lastniki obstoječih greznic dolžni izločiti obstoječe greznice iz uporabe v rokih, določenih v Odloku.
- (2) Lastnik objekta lahko izloči obstoječo greznico na podlagi vloge v lastni režiji. Postopek izločevanja greznic je opisan v Odloku.
- (3) Pred izločitvijo greznice iz uporabe je lastnik dolžan naročiti pri izvajalcu javne službe odvoz greznične gošče in poravnati stroške odvoza in čiščenja greznične gošče.
- (4) Lastnik objekta lahko obstoječo greznico po odvozu greznične gošče in razkužitvi z apnenjem uporabi kot zadrževalnik padavinske vode, ponikovalnico ali jo poruši oziroma zasuje z odpadnim materialom.

V. NORMATIVI O SESTAVI ODPADNE VODE, KI SE ODVAJA V JAVNO KANALIZACIJO

29. člen

(lastnosti odpadne vode)

- (1) Lastnosti industrijske odpadne vode, način meritve odvedenih količin in faktorja onesnaženosti ter ceno storitve opredelita izvajalec javne službe in uporabnik s posebno pogodbo saj odvajanje industrijske vode ne spada v javno službo. V kolikor pogodba ni sklenjena, lahko izvajalec javne službe onemogoči uporabniku odvajanje industrijske odpadne vode v javno kanalizacijo. Za uporabnike storitev odvajanja komunalne odpadne vode se neposredno uporabljata odlok in pravilnik in se pogodbe ne sklepajo.
- (2) Parametri onesnaženja odpadne vode morajo ustrezati določilom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo, ki določa najvišje dopustne koncentracije snovi, ki jih je dovoljeno izpustiti v javno kanalizacijo. Za posamezne industrijske onesnaževalce veljajo določila posebnih panožnih uredb in pravilnikov. V primeru, da odpadne vode na uporabnikovem priključku ne ustrezajo navedenim zahtevam, mora uporabnik s predhodnim čiščenjem, s spremembo tehnologije ali z drugimi ukrepi doseči izpolnjevanje kriterijev za zadostitev najvišjih dopustnih koncentracij za izpust v javno kanalizacijo. Za doseg mejnih koncentracij se odpadne vode ne sme redčiti s čisto, hladilno ali drugo vodo. Odpadna voda ne sme imeti izrazito neprijetnega vonja za okolico. Odpadna voda iz infekcijskih oddelkov zdravstvenih ustanov mora biti pred odvodom v javno kanalizacijo dezinficirana.

(3) Za ugotavljanje lastnosti odpadne vode je odločilna analiza reprezentativnega vzorca, za ugotavljanje mejnih koncentracij škodljivih snovi pa normativi, določeni v predpisih o emisijah snovi in toplote v javno kanalizacijo.

(4) Uporabnik mora pri odvajanju odpade vode upoštevati prepovedi, omejitve in druge ukrepe zmanjševanja emisije snovi in toplote v vode določene s predpisi, ki urejajo področje emisij snovi in toplote iz virov onesnaževanja v vode in javno kanalizacijo.

(5) Če uporabnik izpusti v javno kanalizacijo materiale, snovi ali odpadne vode, ki bi lahko poškodovale objekte javne kanalizacije, povzročile zamašitve ali škodovala procesu čiščenja na čistilni napravi, mu izvajalec zaračuna vse stroške sanacije in drugo škodo, ki bi zaradi tega nastala.

VI. MERITVE KOLIČIN IN PARAMETROV ONESNAŽENJA TEHNOLOŠKIH ODPADNIH VOD

30. člen

(merjenje količin v cevovodu)

(1) Količina odpadne vode se določi na podlagi količin odvzete pitne vode iz javnega ali zasebnega vodovoda ter količin odvzete pitne vode iz drugih virov pitne ali tehnološke vode. Količina odpadne vode se lahko določi tudi na podlagi neposredne meritve odvedene vode v javno kanalizacijo na enega od predpisanih načinov iz tega pravilnika. Pavšalnih količin odpadnih vod ni dovoljeno določati. Količina padavinske vode se določi na podlagi javno dostopnih podatkov o površinah streh, utrjenih površin in tlakovanih površin pridobljenih iz meritev geodetskih kart, ortofoto posnetkov in podatkov o povprečnih letnih padavinah v občini, ki jih posreduje Hidrometeorološki zavod RS.

(2) Meritve količin in parametrov onesnaženja izvajajo za to delo usposobljeni delavci izvajalca javne službe ali pooblašcene družbe. Stroške izvajanja meritev in izgradnje za izvedbo meritev potrebnih objektov ter montaže merilnih naprav krije uporabnik.

(3) Merjenje količin in parametrov onesnaženosti odpadnih voda iz virov onesnaževanja se izvaja na stalnih merilnih mestih, nameščenih na vseh iztokih tehnoloških odpadnih voda pred vtokom v kanalizacijski sistem, na komunalnih čistilnih napravah, na vseh pomembnejših iztokih komunalnih voda v odvodnik ter na mestih, ki so pomembne za določitev parametrov na samem kanalskem omrežju. Glede na količino tehnoloških odpadnih voda in zmogljivosti čiščenja komunalne čistilne naprave so meritve lahko trajne ali občasne.

(4) Kriteriji meritev parametrov so navedeni v Uredbi o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo in Uredbi o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne vode.

31. člen

(merilno mesto)

(1) Izvedba merilnega mesta, parametri onesnaženosti ter obseg in metode izvajanja meritev morajo biti izvedeni v skladu z veljavnimi uredbami in pravilniki.

(2) V kanalizacijskih sistemih in na čistilnih napravah se uporablja naslednje osnovne načine merjenja pretoka odpadne vode:

- odprt sistem, kjer je pretok funkcija globine vode, nagiba ter omočenega preseka v merilnem kanalu: $Q = f(h, s, A)$. Odprt sistem merjenja uporabljamo v odprtem kanalu, kjer voda odteka gravitacijsko;
- zaprt sistem, kjer je pretok funkcija hitrosti vodnega toka in preseka cevi $Q = f(v, A)$. Cev, v kateri teče vodni tok, je popolnoma zaprta in napolnjena z vodo. Zaprt sistem merjenja uporabljamo tam, kjer odpadno vodo črpamo po ceveh;
- pri merjenju s sledili se pretok izračuna iz znane množine dodanega sledila. Za meritev s sledili mora uporabnik pripraviti poseben načrt izvajanja meritve. Merjenje pretoka s sledili se izvaja le v posebnih primerih (kalibracija merilnih korit, meritev dotoka na čistilne naprave).

(3) Merjenje pretoka odpadne vode se mora izvajati v skladu s standardi in tehničnimi predpisi. Merilno mesto mora biti dovolj veliko, dostopno in opremljeno tako, da je meritve mogoče izvajati tehnično ustrezno in brez nevarnosti za izvajalca meritev. Merilno mesto mora biti prilagojeno vrsti dejavnosti onesnaževalca. V primeru spremembe dejavnosti je treba ustrezno prilagoditi tudi merilno mesto. Izvajalcu meritev mora biti omogočen dostop do merilnega mesta. V merskem koritu mora biti preprečen rinjeni in plavajoči transport snovi (pesek, krpe ipd.). V primerni bližini merilnega mesta mora biti varno mesto, prirejeno za postavitve avtomatskega vzorčevalnika za odpadno vodo, ki ga postavi izvajalec javne službe, kadar izvaja kontrolne in raziskovalne meritve na kanalizacijskem omrežju in za to potrebuje podatke z določenega merilnega mesta. Merilno mesto mora biti varno osvetljeno, tako da je delo možno tudi ponoči.

(4) Ker v kanalizacijskih napravah lahko nastajajo strupeni in zdravju škodljivi plini, je potrebno omogočiti neovirano (naravno ali prisilno) prezračevanje merilnega mesta in pri tem upoštevati ustrezne tehnične predpise in standarde.

32. člen **(načini meritev)**

(1) Meritev pretokov se lahko izvaja ultrazvočno, z vpihovanjem zraka in s posrednim merjenjem tlaka, z merjenjem globine vode z neposrednim merjenjem tlaka in s kombinacijo merjenja globine vode in hitrosti vodnega toka.

(2) Izvajalec lahko na stroške uporabnika javne kanalizacije preveri ustreznost naprave in hidromehanske opreme.

33. člen **(merilne naprave)**

(1) Merilna naprava mora biti izdelana tako, da je mogoče na enem ali na več prikazovalnikih neposredno odčitati višino vodne gladine v merilni točki, vrednost pretoka, v predpisanih enotah in kumulativni pretok.

(2) Možen mora biti kontinuiran zapis vrednosti pretoka, v predpisanih enotah na posebnem tiskalniku (registratorju), ali zapis na tiskalniku nadzornega sistema (računalnika).

(3) Zapisovanje količine pretoka mora biti tako pogosto, da je s primerno natančnostjo mogoče izdelati dnevne, periodične in letne krivulje pretoka.

(4) Gladine vode in oblika profila morajo ustrezati tipu merilnega mesta.

(5) Merjenja nivoja se izvaja na 3 do 4 vrednosti maksimalne višine vodne gladine (v nadaljevanju: H_{max}) gorvodno od preliva.

(6) Dotočno korito kanal naj bo daljše od 2 m oziroma 10 H_{max} . Pri izdelavi korita je potrebna čim večja dimenzijska natančnost. Dimenzije dotočnega in odtočnega kanala morajo biti izvedene tako, da je omogočen neoviran tok vode (npr. neovirano prelivanje pri merskih prelivih). Padec korita naj omogoča minimalno hitrost pri srednjem dnevnem dotoku 0,4 m/s (samoizpiranje). Širina dotočnega korita naj znaša vsaj 3 širine preliva, merjeno pri maksimalni višini. Zaradi varnosti morajo biti vsi kovinski deli, ki so vgrajeni v merilnem mestu in služijo dostopu, in varovalne ograje iz nerjavečega jekla ali iz drugega obstojnega materiala. Merilni instrumenti morajo biti montažni, da jih v primeru poškodbe lahko zamenjamo in po uporabi očistimo.

VII. ZAGOTAVLJANJE OBRATOVANJA IN VZDRŽEVANJA JAVNE KANALIZACIJE

34. člen **(vzdrževanje javne kanalizacije)**

(1) Izvajalec javne službe je dolžan skrbeti za nemoteno obratovanje, vzdrževanje in nadzor koriščenja javnega kanalizacijskega omrežja ter drugih objektov in naprav, ki služijo za odvajanje in čiščenje odpadne vode, pri čemer mora zagotoviti:

- redni nadzor stanja nad objekti in napravami javne in hišne kanalizacije, ki obsega sistematične preglede, kontrolo iztokov iz spojnih kanalov, izvajanje analiz odpadne vode, ki so predmet obratovalnega monitoringa izvajalca javne kanalizacije,
- sistematično čiščenje in vzdrževanje objektov javnega kanalizacijskega omrežja,
- intervencijsko vzdrževanje in popravilo javne in hišne kanalizacije, kadar je to potrebno zaradi zavarovanja normalnega delovanja javnega kanalizacijskega omrežja ali varovanja okolja.

(2) Uporabnik mora skrbeti za nemoteno obratovanje, vzdrževanje ter nadzor delovanja in uporabe interne kanalizacije in kanalizacijskega priključka. Pri vzdrževanju interne kanalizacije in kanalizacijskega priključka mora uporabnik zagotavljati nadzor stanja, ki obsega občasne preglede revizijskih jaškov, čiščenje priključnih cevi ter popravilo in obnavljanje kanalizacijskega priključka.

35. člen **(škodni primeri)**

(1) Vsakdo, ki namenoma ali iz malomarnosti povzroči materialno škodo na kanalizacijskem omrežju, objektih in napravah oziroma povzroči škodo zaradi škodljivosti in neustreznosti odpadnih voda, mora to škodo izvajalcu povrniti na podlagi cenitve.

(2) Vsakemu, ki mu zaradi malomarnosti izvajalca javne službe kanalizacija povzroči škodo, mora izvajalec javne službe škodo povrniti na podlagi cenitve.

36. člen
(obnova kanalizacijskih vodov)

- (1) Obnova kanala je izboljšava dosedanjega stanja pri tem pa je ohranjena, deloma ohranjena ali spremenjena funkcija dosedanjega, vendar je ohranjena osnovna sestava starega kanala.
- (2) Rekonstrukcija kanala je izdelava novega javnega kanala po obstoječi ali delno spremenjeni trasi, ohranjena pa je prvotna funkcija.
- (3) Popravilo kanala je odpravljanje lokalnih poškodb na obstoječem javnem kanalu.
- (4) Pred začetkom obnove mora biti izdelana ocena stanja, ki mora vsebovati ugotovitve poškodb in pomanjkljivosti (na podlagi pregleda s TV kamero, meritev pretokov in preizkusov tesnosti, evidence popravil, evidence motenj kot so preplavitve, zamašitve, porušitve, posedanja itd.).
- (5) Na podlagi ocene stanja, ki jo izdelata izvajalec javne službe, določitve ciljev in prioritet se izbere postopek obnove.
- (6) Pred pričetkom del se izdelata minimalna projektna dokumentacija za določitev tehničnih parametrov, pridobi pravica graditi in vsa potrebna soglasja.

VIII. TEHNIČNI PREGLED IN PREVZEM V UPRAVLJANJE

37. člen
(nadzor)

- (1) Nadzor nad gradnjo javne kanalizacije izvaja v okviru gradnje nadzornik investitorja. Izvajalec javne službe izvaja nadzor gradnje kanalizacijskega priključka.

38. člen
(tehnični pregled)

- (1) Tehnični pregled v smislu tega pravilnika je preverjanje izpolnitve zahtev izvajalca javne službe, danih s soglasji in pogoji na podlagi tega pravilnika in ga opravi pooblaščen predstavnik na ogledu, razpisanem s strani upravnega organa.

39. člen
(prevzem v upravljanje)

- (1) Izvajalec javne službe prevzame v upravljanje kanalizacijske omrežje in objekte na omrežju, za katere so izpolnjene zahteve iz Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne in padavinske odpadne vode na območju Občine Gornja Radgona.

40. člen
(kataster javne kanalizacije)

- (1) Izvajalec javne službe vodi kataster objektov in naprav javne kanalizacije ter redno usklajuje kataster v skladu s predpisi.
- (2) Za vsak objekt javne kanalizacije mora biti izdelan projekt izvedenih del v skladu s predpisi o katastru kanalizacijskega sistema. Vsebovati mora podatke, ki jih določajo kriteriji vodenja operativnega katastra izvajalca javne službe za vpis v zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture na Geodetski upravi RS.
- (3) Projekt izvedenih del mora investitor predati izvajalcu javne službe skupaj z ostalo predpisano dokumentacijo po Gradbenem zakonu ob predaji objekta v upravljanje.

41. člen
(spoštovanje pravilnika)

- (1) Spoštovanje določil tega pravilnika pri izdelavi projektne dokumentacije preveri izvajalec javne službe v okviru izdaje soglasja k projektnim rešitvam.
- (2) Nespoštovanje določil tega pravilnika pri gradnji javne kanalizacije in hišnih priključkov ter obratovanju le-teh rešuje občinski inšpektor.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

42. člen

(prilagoditev obstoječega stanja)

(1) Lastniki obstoječih (pretočnih) greznic, oziroma povzročitelji komunalnih in padavinskih odpadnih voda morajo:

- na območjih, kjer je javna kanalizacija in čistilna naprava, ukiniti obstoječo greznico in urediti neposredno odvajanje v javno kanalizacijo, in sicer do rokov navedenih v Odloku;
- na območjih, kjer ni javne kanalizacije, sami na svoje stroške zagotoviti čiščenje v mali komunalni čistilni napravi ali zbiranje v nepretočni greznici v skladu z zakonodajo, in sicer do rokov navedenih v veljavnih predpisih.
- na območjih, kjer ni javne kanalizacije, morajo lastniki, ki imajo na dan uveljavitve tega pravilnika že zgrajeno malo komunalno čistilno napravo velikosti do 50 PE, izvedeno odvajanje odpadne padavinske vode in odpadne vode iz male komunalne čistilne naprave, pri izvajalcu javne službe naročiti oceno obratovanja le-te in poravnati stroške izdelave ocene v roku 6 mesecev.

43. člen

(začetek veljavnosti)

(1) Ta pravilnik se objavi v Uradnem glasilu Občine Gornja Radgona in prične veljati petnajsti dan po objavi.

Številka: 354-10/2021-U132

Datum: 13. 5. 2022

ŽUPAN
OBČINE GORNJA RADGONA
Stanislav ROJKO, l.r.